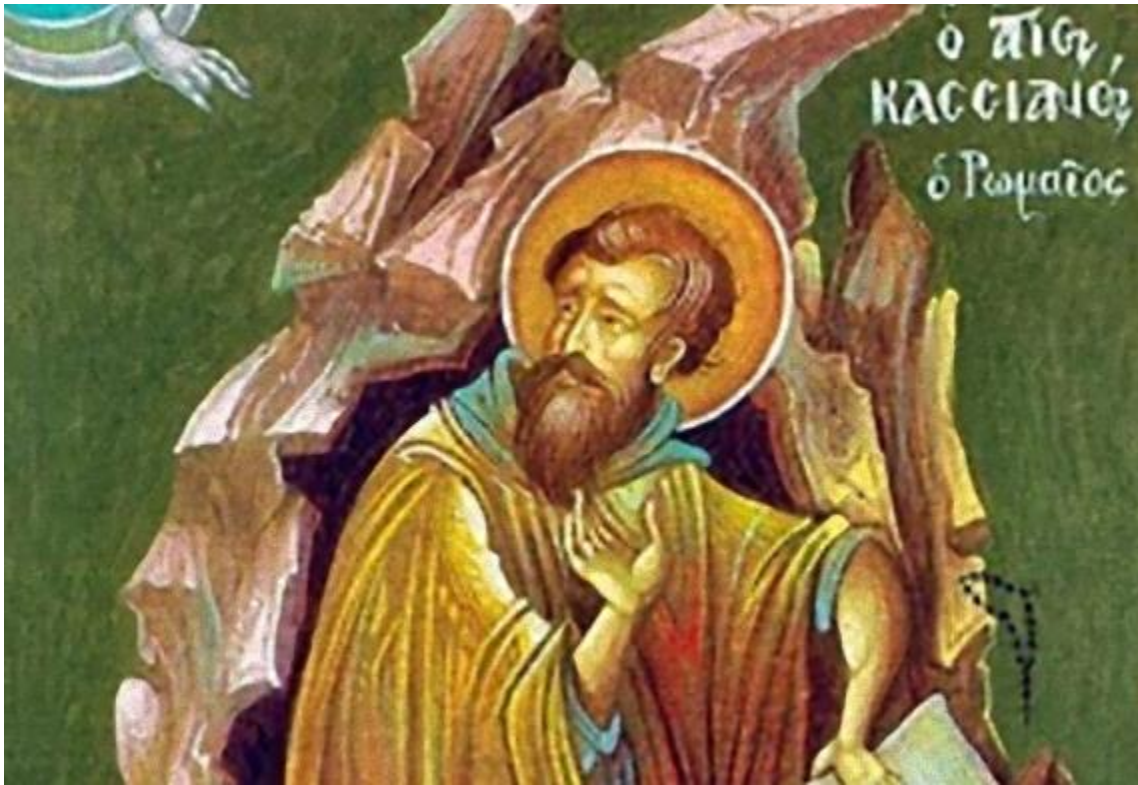

Ο αγώνας κατά της κενοδοξίας.

Από τη Φιλοκαλία.

Η κενοδοξία είναι πάθος πολύμορφο και πολύ λεπτό και δεν το εννοεί γρήγορα ούτε εκείνος που πειράζεται από αυτό. Επειδή οι προσβολές των άλλων παθών είναι πιο φανερές και ευκολότερα καταπολεμούνται, καθώς η ψυχή αναγνωρίζει τον εχθρό και με την αντίρρηση στις προσβολές του και την προσευχή, αμέσως τον ανατρέπει. Η κενοδοξία όμως, με το να είναι πολύμορφη όπως είπαμε, δύσκολα νικιέται. Γιατί φανερώνεται σε κάθε πράξη και σε φωνή και σε λόγο και σε σιωπή και σε έργο και σε αγρυπνία και σε νηστεία και σε προσευχή και σε πνευματικές αναγνώσεις και σε ησυχία και σε μακροθυμία.

Με όλα αυτά προσπαθεί να προσβάλλει το στρατιώτη του Χριστού. Όποιον δεν μπόρεσε να απατήσει στην κενοδοξία με την πολυτέλεια των ρούχων, δοκιμάζει να τον πειράξει με το φτωχικό ρούχο. Όποιον δεν μπόρεσε να πολεμήσει με την τιμή, τον πολεμά με το να νομίζει ότι υπομένει την ατιμία. Και όποιον δε μπόρεσε να καταφέρει στην κενοδοξία με τη γνώση των

λόγων, τον δελεάζει με την σιωπή, να κενοδοξεί δήθεν ως ήσυχος. Και όποιον δε μπόρεσε να φέρει σε χαλαρότητα με την πολυτέλεια των τροφών, τον κάνει να επιζητεί τον έπαινο με τη νηστεία. Και γενικά κάθε έργο, κάθε απασχόληση δίνει αφορμή στον πονηρό αυτό δαίμονα.

Ακόμη αυτός υποβάλλει επιθυμία για το αξίωμα της ιερωσύνης. Θυμάμαι κάποιον γέροντα, όταν ήμουν στη Σκήτη, που πήγε στο κελί ενός αδελφού για επίσκεψη, και αφού πλησίασε την πόρτα, τον άκουσε να μιλάει από μέσα. Ο γέροντας νόμισε ότι μελετά κάτι από την Γραφή και στάθηκε για να ακούσει. Κατάλαβε τότε ότι ο αδελφός είχε βγει από τα λογικά του από την κενοδοξία και χειροτονούσε τον εαυτό του διάκονο και έκανε απόλυση των κατηχουμένων.

Όταν λοιπόν ο γέροντας τα άκουσε αυτά, έσπρωξε την πόρτα και μπήκε. Ο αδελφός αφού τον υποδέχτηκε, τον προσκύνησε κατά την συνήθεια και τον ερώτησε να μάθει αν στεκόταν πολλή ώρα εμπρός στην πόρτα. Ο γέροντας με χαριτωμένο τρόπο του είπε: «Τώρα ήρθα, όταν έκανες την απόλυση των κατηχουμένων».

Ο αδελφός μόλις το άκουσε, έπεσε στα πόδια του γέροντα και τον παρακαλούσε να προσευχηθεί γι' αυτόν, για να ελευθερωθεί από αυτή την πλάνη.

Αυτό το θυμήθηκα για να δείξω σε πόση αναισθησία φέρνει τον άνθρωπο αυτός ο δαίμονας. Εκείνος λοιπόν που θέλει να πολεμήσει τέλεια και να στεφανωθεί με το στεφάνι της δικαιοσύνης, πρέπει με κάθε τρόπο να φροντίσει να νικήσει το πολύμορφο αυτό θηρίο, έχοντας πάντοτε μπροστά στα μάτια του το ρητό του Δαβίδ: «Ο Κύριος διασκόρπισε τα κόκκαλα των ανθρωπαρέσκων» (Ψαλμ. 52:6). Και να μην κάνει τίποτε επιδιώκοντας τον ανθρώπινο έπαινο, αλλά να επιζητεί την αμοιβή μόνο από τον Θεό. Και αποβάλλοντας πάντοτε τους λογισμούς που έρχονται στην καρδιά του και τον επαινούν, να εξουθενώνει τον εαυτό του ενώπιον του Θεού.

Έτσι θα μπορέσει με τη βοήθεια του Θεού να απαλλαγεί από το πνεύμα της κενοδοξίας.

Από το βιβλίο: ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΗΠΤΙΚΩΝ, Τόμος Α'. Εκδόσεις "Το περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη 2002. Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος, Προς τον επίσκοπο Κάστορα περί των οχτώ λογισμών της κακίας, σελ. 108.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>